

Alkotmányellenes és életveszélyes politikai ?rültségek

2023 december 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Földi László végre kimondta az igazságot! - Olvassák el!

Bármilyen képtelenségnek is t?nik, a félelemnek – biztonságpolitikai értelemben – van ára. A legjellemz?bb artikulációja a szabadság vagy társadalmi értelemben a nemzeti függetlenség elvesztése, amely katonai megszállás idején be is következik. Arra ugyanis, hogy ne az adott ország katonái népesítsék be a befogadó bázisok környékén található szórakozóhelyeket, nem lehet más magyarázat, mint az, hogy idegen alakulatok tartják megszállás alatt a térséget. Ez akkor is tény, ha formálisan harcok nélkül érkeztek, politikai „meghívóval” a zsebükben.

A modern kori történelemben az a jellemz?, hogy a háborút követ?en a gy?ztesek katonai egységei „békefenntartó” er?ként maradnak a megszállt országban. Még akkor is, ha ez az érintett nemzetnek nincs ínyére. Mi, magyarok többször megéltük eme kínos élményt történelmünk során. Legutóbb a szovjet csapatok állomásoztak hazánkban – úgymond – békénk érdekében. A másik eshet?ség, amikor a békefenntartó fed?nevet használók idegen országban állomásoznak, ha újabb háború el?készítése folyik. Megállapítható tehát, hogy

csak háborús helyzettel összefüggésben vannak jelen külföldi katonák bármely országban. Nincs harmadik variáció, mely ezt a megoldást indokolná. Mégis, meglep? és meghökkent? módon a politikusok szájából a békevágy kifacsart logikája türemkedik el?.

Egy halandó ember számára sokkal inkább lenne meggy?z? – a békével összefüggésben – a teljes és feltétel nélküli leszerelés politikai deklarációja.

Ezzel szemben fegyverkezési verseny folyik, hogy ki tud jobb, több, hatékonyabb és nagyobb pusztító er?vel rendelke? fegyvereket kifejleszteni. Mi lesz a gy?ztes jutalma a verseny végén? Talán feláll egy képzeletbeli dobogó fels? fokára, és büszkén néz körbe a legy?zött ellenfelein, akik szégyenükben megsemmisítik a versenyben alulmaradt készleteiket? Hát, nem valószínű. Mert a legyártott fegyver általában megjárja a harctereket, mielőtt kohóba kerül. Mi pedig, nem politikusok és hadiipari részvényekkel sem rendelke?k leginkább azt a versenyt drukkolnánk végig, ahol az a tét, hogy ki tudja a leggyorsabban leszerelni és a beolvasztást követ?en békés eszközzé átalakítani a fegyverekb?l származó acélt.

Idáig érve utópisztikus elmélkedésünkben, jönnek a hírek, hogy

Svédországban például – megkerülve az alkotmány tiltó passzusait – milyen ügyes politikai praktikával sikerült amerikai csapatokat csempészni a skandináv térségbe. Szinte b?vészmutatvánnyal ér fel az eset, hisz egy (még) semleges státusú országban vajon milyen jogcímen tartózkodnak a NATO-szövetségben is érintett amerikai csapatok?

A nemzetközi egyezmények értelmében a fent nevezett lépés megszünteti a svédek semleges státusát. A sz?rszálhasogató elmélkedést követ?en még az is felrémlik, hogy Magyarország is katonai nexusba került a svédekkel, mivel mi szintén NATO-tagok vagyunk.

Ha már katonák és megszállás, úgy t?nik, Németország sem kíván lemaradni évtizedünk alkotmányellenes politikai ?rültségeit?, amikor állandó jelleggel német dandárt kíván Litvániában állomásoztatni. A baloldali védelmi miniszter büszkén jelentette ki:

A Bundeswehr történetében ez az els? alkalom, hogy egy nagy létszámú katonai egység tartósan külföldön állomásozik.

Ahogy a svéd üggyel, ezzel is legalább két, aprónak nem nevezhet? probléma azért akad. Az egyik, hogy a II. világháborút követ? megállapodások szerint német katonai egységek nemkívánatosak Németország határain kívül. A másik, hogy

Litvánia Oroszország katonai szövetségesével, Fehéroroszországgal határos, amib?l következik, hogy a német nyomulás biztonsági kockázatnak min?sülhet Moszkvából nézve, ahogy az amerikai jelenlét is svéd területen.

A fentiek tükrében immáron nem meglep? Jacek Siewiera, a lengyel Nemzetbiztonsági Hivatal vezetőjének minapi kijelentése, hogy a keleti NATO-országoknak a következ? három évben fel kell készülniük egy Oroszországgal való esetleges konfrontációra.

Az világos, hogy lengyel barátaink nemcsak akkor mutattak ?rültséget, amikor lengyel fiatalokat küldtek Ukrajnába értelmetlenül meghalni, hanem úgy t?nik, képtelenek szabadulni attól az ideától, hogy Oroszországgal megütközzenek egy új háborúban.

Siewiera úrnak nem feladata a gy?löletkeltés, hiszen munkaköri leírásában éppen az szerepel, hogyha a nemzetközi helyzet konfrontáció felé sodródik térségünkben, operatív eszközzel – más országok illetékeseivel közösen – próbálják meg?rizni nemzeteink békéjét. Minden hozzáért? tudja, hogy a nyílt provokáció – amelynek szerepl?je lett a lengyel elhárítás vezetője – a leghatékonyabb módja összecsapások elindításának. Egy ilyen feladat vállalása végképp kiábrándító az általa irányított szakmára nézve is.

A háborúra ácsingózó er?k nem vállalják, hogy nyíltan támadják meg Oroszországot, ha már annyira ebben látják Európa békéjét. Ehelyett azon mesterkednek, hogy látszatra az oroszok legyenek a kezdeményez? agresszorok. A kétségbeesett kísérlet része a megszállással felér? katonai kontingensek telepítése. Azonban a tényeket figyelembe kellene venniük a hazájukat feláldozni kész politikusoknak és a munkanélküliség rémét?l fenyegetett tábornok uraknak. Mindenekel?tt azt, hogy

Oroszország nem kíván Európában – komoly objektív okok miatt – háborúzni. Sokkal inkább gazdasági együttm?ködésben lenne érdekelt, amit csupán a vele szemben bevezetett szankciók akadályoznak.

A legfontosabb ugyanakkor, hogy a telepítésbe bevonni kívánt országok civil lakosai, a társadalom többsége nem engedi legyilkoltatni katonáit és elpusztítani területük nagyobb részét.

Mind Washingtonban, mind Brüsszelben és még Berlinben is az illetékeseknek számolniuk kell azzal a nem elhanyagolható ténnyel, hogy ?k sem fognak kimaradni a pusztulásból, ha a jelenlegi provokációk sikerrel járnának. Miként azzal is, hogy

Kelet-Európában az emberek nem vakok, nem ostobák és nem tekintik magukat feláldozhatóknak.

Az a szomorú, hogy mindezt Moszkvában igen, de Nyugaton nem akarják elhinni.

Földi László

A szerz? titkosszolgálati szakért?, a Védett Társadalom Alapítvány kuratóriumának elnöke

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
